

Khaowong Nationaal Park

Donderdag gingen we met z'n zessen (P&C, F.C. en L&J) naar het Khaowong Nationaal Park. Nu heeft Thailand er veel. Vaak is het ook een deel van de zee, dit park echter ligt richting Cambodja, langs de kust van de Golf van Thailand. Voorbij Ban Phe, een klein vissersdorp waar ook de boten naar Koh Samet vertrekken, is toch nog wel zo'n 2,5 uur rijden. Maar onderweg kwamen we langs rubberplantages en door een heuvelachtig gebied, toch wat anders dan de Aziatische Costa del sol.

Voordat we de watervallen bezochten hebben we eerst van een authentieke Thaise lunch genoten, met een grote schaal gebakken rijst, salade van rauwe groene mango's, hete garnalensoep en twee kippetjes van een houtskoolgrill die mechanisch werd aangedreven.

Het is hier al een lange tijd droog, dus veel water was er niet en de talloze vissen lagen in kleine poeltjes op elkaar gestapeld tussen de keien te wachten op betere tijden.

De wandeling was mooi, maar stijl. Over keien klimmen om naar het volgende niveau te komen. Onderweg kwamen we weer die prachtige bomen tegen, waarvan de wortels als een soort gevouwen plooiën uit de grond lijken te komen tot halverwege de stam. Er hingen veel lianen en er waren wortels die als een soort megakurkentrekker zich overal omheen slingerden. Buiten de vogels, de vissen en de kleurrijke vlindertjes waren wij bijna de enige bezoekers. Twee bewakers bleven op gepaste afstand (ons beschermen en bewaken tegelijkertijd).

Ergens halverwege de berg was een stel monniken zich aan het verfrissen in het ongetwijfeld koele water van de val. Bloot, getatoeëerd of in oranje doeken gewikkeld. Even later moesten zij zich langs mij heen wringen, want ik zat op een steen halverwege de berg uit te rusten, het pad werd steeds nauwer, ik bleef zitten waar ik zat. Dat was nog even moeilijk voor ze want een monnik is wel zeer onrein als hij een vrouw zou aanraken.

JS